

HYPERION

Numărul

7 / 2010

Revista elevilor și a cadrelor didactice de la Școala Gimnazială nr. 12 „Miron Costin” Galați

LA REVEDERE!

Anul acesta se desparte de Școala 12 încă o generație de elevi. Cu ce gânduri lasă ei în urmă Școala, vedeți la pagina 3.

PERLELE ELEVILOR

De la lume adunate și-napoi la lume date!

Pagina 17

MODĂ ȘI STIL

Ce culori se poartă în 2010?

Pagina 16

SUNTEM SENSIBILI ȘI NE AȘTERNEM VISELE PE HÂRTIE

Tinerețea - un izvor nesecat de creație!

Pagina 9

Gânduri

la final de clasa a opta

Cuprins

Cei mai frumoși ani

Gânduri la final de clasă a opta, scrise de elevii claselor a VIII-a A și a VIII-a B

3

Suntem sensibili și ne așternem visele pe hârtie

Creații literare de la elevii școlii

9

Iubirea față de semeni

Un material propus de prof. Svetlana Ceapă

15

Modă și stil – Ce se poartă în 2010?

Ce este și ce nu mai este în vogă anul acesta?

16

Un strop de divertisment

Perle, bancuri, curiozități

17

Vise de azi pentru Europa de mâine

Activități desfășurate în cadrul Proiectului "Bringing Ideas Into Life" – Comenius Regio

19

O săptămână ALTfel

Un articol propus de prof. Marilena Modiga și prof. Simona Dumitriu

20

Cei mai frumoși ani...

Fiecare sfârșit de an aduce deopotrivă bucurie și tristețe în sufletele tuturor celor obișnuiți să vină zilnic la școală. Mai triști par însă absolvenții, cei care au crezut că abia așteaptă să termine școala. Ne demonstrează acest lucru tineri elevi de clasa a VIII-a, care și-au așternut o parte din sufletul lor pe hârtie...

Nu știu dacă această clasă era așa cum mi-o amintesc sau dacă profesorii erau așa de răi sau așa de buni precum au rămas în memoria mea.

Ceea ce știu este că cel mai important lucru pe care l-am învățat în toți acești ani a fost valoarea prieteniei. Prieteni, colegi, mereu prezenți, ei vor rămâne amintirea cea mai frumoasă a acestor ani, mereu existentă în sufletul meu.

Și știu că în ceea ce suntem astăzi e prezent ceea ce am fost cândva, iar primul "chiul", prima notă, lacrimile de bucurie sau de tristețe nu se vor șterge niciodată din memoria mea.

Vouă, prieteni, colegi, profesori, vă mulțumesc pentru că ați făcut ca acești ani să fie cei mai frumoși ani!
(Mocanu Diana – 8A)

Mai sunt câteva zile până la finalul anului școlar și mă cuprind o stare de nostalgie. Nu am petrecut prea mult timp în această școală, dar țin să le mulțumesc colegilor care m-au ajutat să mă simt bine, să mă acomodez ușor și să trec mai ușor peste despărțirea de foștii colegi.

(Nistor Daniel - 8B)

Sincer să fiu în clasa a cincea îmi doream să trecă totul cât mai repede, să termin școala și să ajung cineva în viață. Dar nu-i cunoscusem încă pe colegii mei. E drept că nu m-am înțeles de la început cu toată lumea, dar, chiar dacă nu eram prieteni, ne respectam unii pe alții.

Acum, la final de clasa a opta, mă gândesc că a fost ca un film care s-a sfârșit brusc. Parcă nici nu ne-am cunoscut așa bine pe cât credeam. În fiecare clipă câte o amintire se strecoară și parcă îmi pare rău că ne vom despărți. Am trecut prin atâtea situații ciudate, amuzante și chiar copilărești, de care îmi aduc aminte cu plăcere...

La început mi se părea că u nii profesori nu ne înțeleg, că sunt prea severi cu noi. Dar acum îmi dau seama că a fost doar spre binele nostru. Chiar dacă ne vom despărți, vom rămâne prieteni și vom păstra legătura... Pentru cât timp? Gândul acesta mă întristează ori de câte ori mă gândesc la viitor. Dar poate așa trebuie să fie. Până la urmă toți își urmează propriul drum, nu? A... era să uit... în toți acești ani am învățat din greu (sau poate așa cred eu). Dar au fost ani foarte frumoși în viața mea.

E final de clasa a opta și mă gândesc la modul cel mai serios la viitorul meu. Știu că voi ajunge la liceul dorit și de aceea le mulțumesc foarte mult profesorilor care și-au făcut treaba cât de bine au putut. Cu tristețe în suflet zic: ADIO CLASA A 8-A!

(Ioniță Dragoș – 8A)

Acum patru ani de zile, când am intrat în clasa a V-a, totul mi se părea ciudat. Majoritatea colegilor îmi erau necunoscuți, profesori noi... Cu timpul m-am obișnuit cu toate aceste lucruri. Până în clasa a VIII-a, recunosc, au existat multe certuri. Însă m-au făcut să mă apropiu de colegi și mai mult. Acum regret momentele de discuții inutile, chiar penibile dintre noi.

Pe doamna dirigintă nu o voi uita niciodată! A fost cea care mi-a încălzit sufletul încă din prima zi, când ne liniștea și ne spunea să nu ne fie frică. Câteodată o necăjeam, dar tot noi, elevii dumneaei, o făceam fericită, mândră prin implicarea și rezultatele noastre.

Acum, privind în urmă, îmi dau seama că totul făcea parte din viața mea. Durerea provocată de această despărțire de colegi, de profesori și de doamna dirigintă îmi apasă sufletul!

Cu bune, cu rele, totul a trecut! Regrete pentru ce pierdem, nerăbdare față de ceea ce ne așteaptă...

(Apetroaei Alice - 8A)

E un moment greu..., dar sincer, acum chiar nu realizez că se termină această perioadă lungă de timp. Probabil voi realiza atunci când banchetul se va termina. Până atunci cred că mai mult vreau să refuz să mă gândesc la asta. Pe mulți dintre actualii mei colegi îi știu din clasa I și mi-e greu când mă gândesc că nu îi voi mai vedea. Cu bune și cu rele sunt colegii mei și, dacă doar cu câteva luni în urmă voiam să termin odată școala, acum totul s-a schimbat.

Chiar dacă, poate, cu unii voi fi în aceeași clasă de liceu, știu că prietenii nu vor mai fi atât de strânse. Nu pot să nu mă gândesc că voi întâlni oameni noi, cu care mă voi înțelege poate și mai bine. Aș vrea să prelungesc această perioadă. Îmi va fi dor și de unii profesori, nu atât de materiile predate, cât de caracterele dumnealor minunate.

Regrete... Voi regreta mereu faptul că mai bine de jumătate de an l-am pierdut pe certuri inutile. Acum îmi dau seama câte momente prețioase am pierdut. O să încerc pe ultima sută de metri să recuperez câteva fracțiuni din acele momente...

(Matei Mihaela – 8A)

Au trecut încă patru ani, patru ani de când suntem cu toții împreună. Cu toții am împărțit aceeași sală de clasă, aceleași sentimente. Cred că toți avem în noi un glas care spune: "Mi-e greu să mă despart de tot, de toți anii petrecuți împreună!"

Chiar dacă au mai fost conflicte, am trecut cu brio peste ele, bucurându-ne de ultimele momente sau, mai bine zis, zile din viața noastră de școlar. Cu toții am legat prietenii în această școală, care vor rezista foarte mulți ani. Mi-e greu să mă despart de toți colegii pe care i-am simțit aproape, mi-e greu să mă despart de domnii profesori care ne-au învățat atâtea lucruri și fără de care n-am fi ajuns unde suntem...

Asta este... viața merge înainte..., dar mă bucur și mă simt foarte mândră că am făcut și încă mai fac parte din Școala nr. 12 "Miron Costin". Chiar dacă profesorii au fost uneori mai exigenți sau poate că nu ne-au înțeles, îi respectăm și le mulțumim astăzi pentru tot ce-au făcut pentru noi în toți acești ani.

Acum toată lumea așteaptă banchetul, toată lumea este încântată... Chiar dacă acest banchet se va termina cu lacrimi, mai bine zis cu foarte multe lacrimi, acesta va fi momentul de neuitat... despărțirea de cei patru ani... familia noastră de la școală...

Presupun că fiecare dintre noi ne vom aminti la liceu cât de bine ne simțeam în școala gimnazială!

(Neagu Ramona - 8A)

Păi... ce-aș putea să vă spun? În primul rând aș vrea să vă povestesc pe scurt ce s-a întâmplat anul acesta.... A fost un an foarte zăpăcit, cu certuri, cu împăcări, cu sușuri și coborâșuri. Anul acesta am fost mai prieteni ca niciodată. Îmi pare rău că mă despart de colegi, de profesori, de prieteni și de școală, cu toate că nu prea mi-a plăcut, dar asta e un alt capitol. Regret amarnic și mă gândesc cu groază la clipa despărțirii...

(Drancă Daniel - 8A)

Stau acum și mă gândesc la toți acești ani petrecuți în școală. Am trecut prin momente de tristețe, dar și de bucurie alături de colegi și de profesori. În scurt timp voi rămâne doar cu amintirile, cu nemuritoarele amintiri ce-mi vor hrăni sufletul gol... Acum mi-aș dori să dau timpul înapoi pentru a șterge toate nebuniile făcute... În scurt timp sufletul meu va lăcrima de dorul tuturor colegilor, chiar dacă unii dintre ei consideră, poate, că nu le-am dat importanță. O rană păstrează în timp cicatricea, iar operațiile estetice nu sunt la îndemâna destinului, mai ales în vremuri de criză.... Presimt că voi deveni un solitar într-o lume străină...

(Nistor Gabriel- Andrei - 8B)

Final de clasa a VIII-a... mă bucur că am avut parte de colegi minunați, cu care m-am înțeles foarte bine și de care m-am atașat enorm. Mă bucur că am întâlnit acești dascăli răbdători, care m-au învățat tot ceea ce știu astăzi.

Regrete... Regret mult că ne despărțim. Am fost o clasă unită, iar eu am avut parte de prieteni adevărați. Îmi va fi dor de toți, chiar și de cicălele doamnei diriginte, care ne-a vrut întotdeauna binele

(Blânzeanu Cristina - 8A)

E gălăgie! Toată lumea țipă! Vai, ce atmosferă e la noi în clasă! Îmi place! E gălăgie și în sufletul meu. Parcă țipă cineva și strigă cu lacrimi "NUUU!". Eu nu vreau să se sfârșească aici. Nu vreau să se termine școala.

În fiecare an la sfârșit e cel mai frumos, dar acum, în clasa a 8-a nu mai e la fel. Singurul lucru la care mă gândesc și care mă face să plâng este că niciodată nu o să mai fim așa. Așa cum suntem. Colectivul acesta nu-l voi mai regăsi, pentru că oamenii diferă foarte mult și nu voi mai putea să simt ce am simțit aici. Încă e gălăgie în clasă. Asta e atmosfera. Numai când țipă cineva la noi, tăcem. Cred că se întâmplă ceva cu fiecare. Toți simțim ceva în suflet. Poate unii nu vor să recunoască...

De-a lungul celor patru ani am acumulat multe emoții și trăiri. Am învățat să citesc oamenii. Poate nu oi fi eu cea mai cea, însă îmi place să ascult oamenii, dar și ei să mă asculte. Numai că nu primești întotdeauna cât dai; probabil de aici au venit și certurile. Vai! Câte au mai fost! Dar îmi aduc aminte că ne împăcam după câteva zile. Nu imediat! Toți din clasă aveam orgoliu...

Acum, la sfârșit de clasa a 8-a, mă gândesc numai la faptul că am cunoscut oameni minunați și toți din diferite categorii.

Domnii profesori... sper să își aducă aminte de noi! Eu sper să nu ne uite așa ușor... E prima oară când simt atât de intens. Sunt aici în școală de șase ani și mi-e greu să mă despart așa... deodată.

Prietenii s-au legat cu un nod mic acum, dar să vedem cât vor rezista... La vârsta aceasta avem multe de spus și de reproșat, dar avem mai multe de ascultat. Știu că o să ne regăsim, dar nu o să mai fie la fel niciodată!

Țin la toți colegii și orice ar fi, vreau să păstrez legătura cu toți. Nu pot să spun că-mi iau rămas bun, că nu-i sfârșitul vieții, dar abia acum fiecare se îndreaptă spre drumul lui, în viitor, și acest lucru o să ne facă să uităm unii de alții. S-a făcut liniște, dar unii mai vorbesc, nu pot să se abțină. Pe mine nu mă deranjează. Acum râd. Și râd și eu. Știu că, orice ar fi, VIATA ÎNCEPE MEREU!

S-a sunat...

(Stoica Cristina - 8A)

Vacanța se apropie și simt, pe zi ce trece, că mă cuprinde tristețea... Oare ne vom mai vedea vreodată în această formație? O lacrimă zburdalnică iese din ochii mei și, cu tristețe în suflet, îmi spun: Îmi pare rău! Îmi va fi dor de toți colegii și profesorii mei și regret că anul trecut le-am creat probleme doamnelor de fizică și de chimie... Cred că acum scuzele sunt tardive... Și totuși, vă rog din suflet să le acceptați...

(Uță - Nadă Ioana - 8B)

„Îmi va fi dor de colegi și de profesori...
Într-un fel mă bucur că voi deveni licean, dar mi-e
și teamă de necunoscut... Celor care vor rămâne în
urmă, generațiilor care ne vor succede, le dau un
sfat: învățați, că fără școală nu ajungeți nicăieri!”

(Tinică Marius - 8B)

„Cât de repede s-au scurs toți acești ani...
Și tocmai acum, când am devenit atât de uniți...
Cât de mult îmi vor lipsi colegii, profesorii, școala
mea dragă și banca a doua care încă mai este a
mea... Ce triste sunt despărțirile!... Dacă ar fi după
mine, aș da o lege ca și liceul să-l continui în
aceeași clasă, în aceeași bancă, alături de aceiași
colegi și profesori... Dar, din păcate, legile nu
sunt făcute de elevi nostalgici și visători, iar
realitatea e cât se poate de crudă...”

(Scutaru Andrei - 8B)

„Cu certitudine nu am fost cel mai bun
elev al școlii, dar știu sigur că îi sunt date
acestei școli, pentru că aici m-am format ca om.
Aici mi-am format caracterul, personalitatea,
obiceiurile, idealurile și felul de a vedea lucrurile
în viață. Profesorii au dat formă caracterului meu
și și-au lăsat amprenta în viața fiecăruia dintre
noi. Părăsesc această școală cu durere, lăsându-
mi în urmă cele mai frumoase și curate amintiri și
persoanele care mi-au dat startul în viață”.

(Răileanu Geanina - 8B)

E sfârșitul clasei a VIII-a. Nu e orice
clasă, e clasa a VIII-a A, clasa mea. Nu
m-am gândit niciodată că o să ajung să-mi fie
dor de colegii mei, de domnii și de doamnele
profesoare, de doamna dirigintă, chiar și de
doamnele de servicii, dar acum, când mă
gândesc, parcă îmi vine să plâng la gândul că mă
despart de toți.

O să-mi fie dor de toate năzbâtiile pe
care le-am făcut de-a lungul celor opt ani
petrecuți alături de colegii mei, unii mai
năzdrăvani de felul lor.

Au fost certuri între noi. Nu ne suportam
unii pe alții la început, dar cred că acum, la final
de clasa a VIII-a, suntem prieteni toți, iar eu
doresc să păstrăm legătura unii cu alții, pe cât
posibil.

Sunt foarte recunoscătoare doamnelor
profesoare și le mulțumesc din suflet pentru
răbdarea pe care au avut-o cu noi și pentru
lucrurile pe care le-am învățat în timpul acestor
ani minunați. O să-mi fie dor de toți și de toate...

(Burlacu Diana - 8A)

Acești patru ani petrecuți împreună au fost până la urmă o
părțică din viața fiecăruia din această clasă. Toate momentele fericite,
toate zâmbetele, toate lacrimile au făcut farmecul acestor ani.
Acum, la sfârșit, toți ne gândim la momentele frumoase petrecute
împreună, la zilele triste, când, supărat fiind, un coleg știa să-ți aducă
zâmbetul pe buze și să nu te mai gândești la ceea ce îți aducea tristețea.
Școala, această clasă, în special, a fost pentru noi ca o a doua casă, iar
unii colegi ne-au fost frați și surori care au știut să ne fie aproape și la
bine, și la rău. Am crescut, ne-am maturizat împreună și am pășit în cea
mai frumoasă parte a vieții: adolescența.

Am avut mereu de învățat unii de la alții și, chiar dacă au fost și
certuri, peste mulți ani ne vom aminti numai momentele frumoase. Îmi
aduc aminte de prima zi de școală din clasa a V-a. Mă gândesc la
emoțiile pe care le aveam, la multele întrebări care se plimbau prin
minte: Cum va fi? Ce colegi voi avea?

Acum, privindu-mi colegii, îi văd pe acei micuți, care însă s-au
maturizat, care s-au împrietenit și care se vor despărți tocmai când s-au
cunoscut mai bine, când au devenit mai apropiați unii de alții...

(Oprea Lavinia - 8A)

S-au terminat și anii de școală... Mă bucur că am parcurs cu bine această perioadă,
dar am un sentiment de tristețe în adâncul inimii, pentru că n-o să-mi mai văd colegii... Cu ei
am împărtășit multe clipe frumoase, dar și multe dureri... O să-mi fie dor de tot! Chiar dacă
aș vrea, știu că nu pot schimba nimic... Voi lua, însă, cu mine imaginea celor dragi, în
numele cărora voi lăcrima ori de câte ori voi derula filmul amintirilor...

(Glavașc Steluța - 8B)

Abia acum la sfârșitul clasei a VIII-a am reușit să-i
cunosc cu adevărat pe colegii și pe profesorii cu care am
învățat patru ani. Am avut și clipe plăcute, și clipe neplăcute
împreună, dar am trecut peste toate uniți.

Aș dori să mai am încă patru ani cu ei, pentru a-i
cunoaște pe toți îndeajuns de bine, nu doar pe unii. Chiar dacă
acum ne despărțim și mergem toți pe drumuri diferite la liceu,
aș dori să pot rămâne prieten cu o mare parte dintre colegii
mei...

(Popescu Cristi - 8A)

Nu pot spune tot ce simt în aceste clipe, dar voi ține minte,
cu siguranță, pe toți profesorii pentru ajutorul pe care mi l-au
acordat și pentru toate sfaturile oferite cu dragoste părintească...

(Radu Ionuț - 8B)

Am ajuns la capătul unui drum... Cu lacrimi în suflet
privesc în urmă și îmi amintesc acum toate clipele frumoase, toate
momentele unice... De acum încolo nimic nu va mai fi la fel... Un
gând de admirație și de prețuire pentru dascălii mei, de care, cu
siguranță îmi va fi dor...

(Cimbală Loredana - 8B)

Îmi va fi dor de toți colegii și de domnii profesori, de
întâmplările hăioase petrecute în clasa noastră...

(Patriche Adrian - 8B)

E greu să ne luăm bun rămas... Toate prietenii clădite în
atâția ani se ruinează într-o clipă... Până acum, la sfârșitul fiecărei
vacanțe, așteptam cu nerăbdare să ne revedem colegii, profesorii...
Acum nu va mai fi la fel... Doresc fiecărui absolvent un drum
luminos în viață și... să ne revedem peste ani și ani la fel de
frumoși și de inocenți...

(Păun Narcisa - 8B)

dorința de cunoaștere

Parcă ieri eram în fața școlii, în prima zi de școală. Timidă, speriată și foarte curioasă. Prima întâlnire cu doamna învățătoare. De la dânsa am învățat să scriu și să citesc și tot de la dânsa am învățat să socotesc. Doamna învățătoare mi-a sădit în suflet dorința de a învăța, de a afla din ce în ce mai mult. Cei patru ani de școală primară au trecut.

La începutul clasei a cincea treceam prin aceleași emoții. Prima întâlnire cu domnii profesori. Nu știam la ce să mă aștept. Totul a decurs însă bine. Fiecare profesor aducea un alt stil de predare, de la prelegeri lungi și interesante, până la învățatul schematic și chiar jocurile didactice.

Ce m-a atras cel mai mult la școală, la tot ceea ce am învățat, a fost dorința de cunoaștere. Aflam lucruri noi în fiecare zi. Fiecare materie era unică în felul ei. Totuși științele reale m-au atras întotdeauna: fizica, chimia și matematica. Mă despart cu o durere în suflet de toate plăcerile școlii...

(Leonte Maria – 8A)

Aceste rânduri reprezintă o umbră a evenimentelor frumoase petrecute într-un spațiu care se numește școală.

Emoțiile primei zile de școală și entuziasmul că va mai urma încă una sunt acum doar amintiri. Totul a devenit obișnuință. Pentru mine cuvântul școală înseamnă teme, învățat, note mici... și altele care te duc cu gândul la un spațiu urât, din care vrei să evadezi, să îl lași pustiu.

Sfârșitul de clasa a VIII-a ne arată o altă latură a profesorilor și a colegilor. Trecerea timpului și-a lăsat urme în comportamentul nostru. La început pentru orice greșală a unui coleg găseam o ironie potrivită. Ultimele clipe petrecute împreună ne-au arătat că acest colectiv reprezintă o familie și, ca în orice familie, există momente plăcute, dar și neplăcute. Ele rămân amintiri prețioase pe care le împărtășim și altora.

Nimic nu se va repeta! Nu trebuie să fim triști că ne vom despărți! Mereu vom duce cu noi amintirile care ne vor face fericiți!

(Vîrlan Andreea - 8A)

Este dificil să te desparți de colegii alături de care ai petrecut patru ani plini de evenimente. Am împărtășit sentimente, opinii, și treptat am alcătuit o familie, un tot unitar, în care fiecare a avut rolul său bine definit. Pot afirma cu sinceritate că ne-am adunat o grămadă și ne-am trezit o echipă. Acum, simt că totul se destramă brusc și brutal. Fiecare dintre noi suntem împinși de mâna nevăzută a destinului spre culmi mărețe sau spre abisuri înfrigorante. Trecem într-o altă etapă a vieții plină de mistere și de noi provocări. Succes tuturor!

(Bulgaru Ana-Maria - 8B)

Acum, după opt ani petrecuți în „familie”, ne pregătim pentru un itinerar lung și anevoios. Sper ca drumul fiecăruia dintre noi să ne conducă pe culmile succesului. Tot ce va rămâne în sufletul nostru sunt amintirile frumoase și amuzante. Sperăm într-o întâlnire peste ani și ani, când vom depărta colbul uitării și vom scoate din tolba trecutului amintiri păstrate cu sfințenie în cea mai tainică și mai inocentă fărâmbă a sufletului omenesc – copilăria.

(Arghir Ramona - 8B)

vraja școlii...

Îmi dau seama cât de repede au trecut anii și îmi este greu să cred că sunt gata să merg pe un alt drum! Mai e puțin... și simt cum bucăți din mine, din mintea mea, se duc în trecut și vor cu înverșunare să rămână acolo.

Frica noului început mă face neputincioasă și încerc să rețin și să strâng toate detaliile despre prietenii care m-au susținut și m-au schimbat. Cu o ultimă lacrimă îmi iau la revedere de la părinții mei adoptivi care mi-au deschis porțile cunoașterii. Sunt în stare să apreciez toate calitățile colegilor mei, lucru pe care nu l-am făcut de-a lungul anilor. Doritul sfârșit îmi aduce regretul că nu am putut face mai multe, simt cum pe final, clipele de școală sunt parcă tot mai dulci...

Nu-mi vine să cred că voi părăsi băncile care m-au ascuns de ochii profesorilor ce păreau să mă aibă numai pe mine în vizor. Mi-e greu să renunț la uniforma căreia i-am fost aproape devotată. Încerc să păstrez în mine fiecare întâmplare, fiecare sonerie cu care încep orele interminabile, acum parcă tot mai scurte...

Fiecare neînțelegere pare neînsemnată și cred că sunt în stare să fac orice, să opresc pentru câteva clipe timpul în loc. Dar asta nu se va întâmpla... Clipele trec ca fulgerul, zărind parcă doar o fantomă pe lângă care trec toate lucrurile minunate și vraja școlii. Vreau să immortalizez totul acum, la final de clasa a VIII-a...

(Micloș Iuliana – 8A)

Mai avem puțin și ne despărțim... Chiar s-au terminat cei opt ani pe care i-am petrecut cu cei mai nebuni copii de pe pământ. Cu ei am plâns, cu ei am râs în hohote, am trecut prin încercări care ne-au schimbat modul de a gândi. Cu ei am petrecut cei mai frumoși ani ai copilăriei: momentul când îți dai seama de importanța prietenilor, de cum arăți și cum gândești, cum se leagă primele relații...

Pe parcursul clasei a VIII-a ne-am dat seama cât de mult avem nevoie unii de alții și am devenit mult mai uniți. Din păcate, ne-am dat seama prea târziu de acest lucru, pe care-l puteam face încă de la început.

Acum, la final de clasa a VIII-a sunt atât de multe de spus și de amintit, și bune, și rele, dar consider că cel mai bine este să încep cu amintirile plăcute.

Am petrecut alături de colegii mei multe momente frumoase: petreceri, proiecte, plimbări pe faleză... Pot spune că elevii clasei a VIII-a A sunt niște copii de-a dreptul speciali, fiecare cu felul lui de-a fi. Îmi voi aminti mereu de toate cele petrecute în școala generală... Voi pleca împăcat, amintindu-mi doar momentele frumoase!

Îmi va fi dor de-această școală,
Îmi va fi dor de-acești colegi,
Dar viața merge înainte
Cu bucurii și cu tristeți
(Dumitru Georgiana - 8B)

școala mea de suflet

Iată că se încheie clasa a opta... Odată cu plecarea mea de la școală, las în urmă băncile pe care am învățat, profesorii de care m-am atașat și, uneori, chiar m-am temut, pe colegii mei de la clasele mai mici, clasa, tabla, băncile care au surprins tăcut, dar veșnic, viețile noastre de elevi, prieteni și copii.

Am învățat că lucrurile cele mai de preț ale mele nu sunt lucrurile materiale, ci, dimpotrivă, amintirile, lucrurile care nu se văd, dar există, și pe care nu mi le poate fura nimeni.

Cele mai frumoase amintiri și cele mai multe, în același timp, sunt de la școală. De neuitat sunt chipul doamnei învățătoare, prima zi de școală, întâlnirea cu colegii pentru prima dată, mai apoi prima zi de gimnaziu, alergătura de pe holuri, întâlnirea cu doamna dirigintă, întâlnirea cu primul profesor, pe care l-am primit în clasă speriați și confuzi. De neuitat pentru mine sunt serile în care mi-am descoperit talentul în informatică, entuziasmul cu care mă pregăteam să merg pentru prima dată la olimpiadă și imensa bucurie pe care am trăit-o luând prima diplomă!

Au urmat apoi prima olimpiadă națională, prima teză, primele prietenii înfiripate, primele mici certuri, prima tabără școlară... , prima oră de chimie!, prima seară la teatru cu colegii, prima noastră plimbare în oraș, când, țin minte, ne-am pierdut prin oraș și nu mai eram în stare să găsim drumul spre casă! Superbe amintiri!

Asta mă bucură, că las în urmă școala, dar port cu mine amintirile pe care nu mi le poate lua nimeni. Îmi va fi dor de colegii și de școala mea. Chiar dacă mă despart de școală, vreau să păstrez legătura cu toți colegii și cu școala.

Fără îndoială, Școala nr. 12 este și va rămâne școala mea de suflet, pe care nu o voi uita niciodată...

(Dimitriu Petru – 8A)

„Acum, la final de drum, tot ceea ce pot să spun este un simplu „Mulțumesc!” Mulțumesc tuturor profesorilor care au fost alături de mine, m-au învățat și m-au sprijinit, pentru că datorită lor sunt ceea ce sunt acum. De asemenea, îi mulțumesc și îi port un respect deosebit doamnei mele învățătoare, Scântei Liliana, care mi-a îndrumat pașii de când am intrat în această școală. Mulțumesc tuturor pentru tot ceea ce ați făcut pentru mine!”

(Purice Daniela - 8B)

Nu mai este mult timp până când clopoțelul va suna pentru ultima dată, anunțând finalul tuturor momentelor petrecute în această școală. Privesc cu tristețe acest moment, cu melancolie, dar totodată cu bucuria că am reușit să parcurgem primii pași în această lume. De-a lungul celor opt ani petrecuți în această școală am reușit să învăț lucruri extrem de importante. Munca în echipă, prietenia, respectul... pe toate le-am învățat alături de colegii, profesorii și totodată prietenii mei.

Îmi amintesc că la început, în clasa a cincea, eram atât de emoționați și-i priveam cu neliniște și nerăbdare pe toți profesorii care intrau pe ușa clasei noastre. În tot acest timp, pe mulți dintre ei i-am considerat, nu numai o dată, răutăcioși, dar acum, la sfârșit, mi-am dat seama cu adevărat, că nu ne doreau decât binele și că, de fapt, sunt niște oameni minunați, de la care am avut ce învăța.

Colectivul nostru nu a reușit, din păcate, să fie atât de unit pe cât mă așteptam, aceasta fiind una din amintirile mai puțin plăcute pe care le am de aici. Cu toate acestea, mă bucur că am putut să îi cunosc pe fiecare în parte și că mi-au arătat cum pot fi ei cu adevărat. Cu unii dintre colegi am legat prietenii foarte strânse, din care am avut ce învăța și care, cu siguranță vor dura. Îmi pare foarte rău că momentul în care ne vom spune la revedere este foarte aproape. Poate că vom ține legătura, poate că ne vom vizita foștii dascăli..., dar nimic nu va mai fi la fel. Unii dintre noi ne vom întâlni însă și la liceu, poate că prin recreații ne vom aminti momente trăite în gimnaziu...

Orice sfârșit este un nou început!

(Erghelan Lavinia – 8A)

Îmi amintesc- parcă era ieri- când am intrat , plină de emoții , pentru prima dată pe poarta școlii și am întâlnit-o pe doamna învățătoare...Ce repede a trecut nemiloasa vreme!... A smuls din sufletele noastre tot ce era pur , frumos și lipsit de griji...Insuportabile mai sunt și despărțirile acestea...Dar viața merge mai departe, cupa se umple de lacrimi , de regrete, de cuvinte nerostite încă...Nu mai e timp pentru nimic, decât pentru mulțumiri și pentru îmbrățișări! Fruntea sus și să încercăm să fim tari!

(Meșu Oana - 8B)

Clasa a VIII-a... ultimul an din gimnaziu. Este plăcut să fii a VIII-a, se întâmplă mai multe lucruri amuzante decât în ceilalți ani. Profesorii sunt mai indulgenți, unii chiar fac glume, râzi împreună cu ei, chiar și cu cei la care nu te așteptai. Deși nu sunt de mult timp în această clasă și nu mă înțeleg așa bine cu toți, îmi va fi extrem de dor de unii dintre colegi și de domnii profesori. Îmi va fi dor de momentele plăcute, amuzante, ba chiar și de unele jenante, pe care le-am trăit împreună cu unii colegi.

Regret că nu am avut relația pe care mi-am dorit-o cu elevii clasei...

**Orice sfârșit
e un nou început!**

Suntem sensibili și ne așternem visele pe hârtie...

Ghiocelul primăverii

Când Baba Iarnă a fugit,
O suavă florică a răsărit.
Era un clopoțel de argint
Cu gluga lui cea verde,
Iar glasul subțire și mic
Se auzi cât de repede;
Razele aurii se vedeau
Ele pe pământ sclipeau.
Iar delicatul clopoțel,
Se bucura și el nițel;
Gândindu-se la norii cenușii
Unde acum ei or fi.

(Apetroaei Alice Maria,
clasa a VIII-a A)

Prima zăpadă

În această zi totul pare melancolic, norii acoperă
cerul... Copacii stau goi, așteptându-și haina.
Nicio speranță pentru vâlul strălucitor de diamante, fin
ca petalele unei roze. Un războinic vine și cerne flori
strălucitoare, de puf. Ușor, ușor, speranțe înfloresc ca niște
boboci de crini.

Lumina inocentă încălzește timid bucuria copiilor.
Cerule își picură neîncetat veșmântul de gheață. Râsete de
copii răsună pretutindeni. Copacii îmbracă rochii de mirese,
zâmbind tainic celor care nu îndrăznesc să iasă afară și
privesc de la ferestrele pictate de crăiasa zăpezii.

Deși înmărmurită în gheață, viața e frumoasă! Veselia
și exuberanța vin repede, când nici nu te-aștepți...

(Tiron Irina, clasa a VI-a A)

O zi din viața unui elev

Eu cred că toată lumea știe că o zi începe cu trezitul de dimineață. Și
când somnul e mai dulce, îți țărâie ceasul ca să te trezească. Parcă e în
stare să te tragă de manecă și să te dea jos din pat.

Nu întârzie nici mama care țipă: "Trezește-te!! Azi e școală!". Ție
mai că-ți vine să arunci c-o pernă după ea, numai să închidă ușa și să te lase
să visezi la persoana care ți-e dragă. Dar ce să faci? Nevoia e nevoie... Incet,
cu lene și rupându-ți obraji de atâta căscat, te dai jos din pat și-ți faci siesta
la baie... bineînțeles că jumătate de oră nu ieși de acolo.

În sfârșit, ajungem la ceea ce noi numim "închisoare" și se schimbă
"gardianul" la fiecare patruzeci și cinci de minute... Ce chin!

Parcă mai tare te trezește acel "Bună ziua!!!" strigat în cor de colegii
clasei tale, care mai mult cască decât vorbesc. Nu stă să întârzie nici
profesoara care țipă la tine și te trezește din visul frumos pe care îl petreceai
cu cine știe cine sau din ros unghii : "Trezește-te!! Unde te afli?! Treci la
lecție!" Tu, neînțelegând nimic și uitându-te la ea în silă, nu îi răspunzi și te
trimite la loc însoțit de un 3. "Și ce dacă? O să-l repari..."

Uite că vine și o a doua oră în care nu eziți să-ți faci caietul de
biologie mai trendy și să pălăvrăgești cu alți colegi despre cât de funny e
profa și câte moațe are ridicate în cap.

S-a terminat șiziua de azi și ai plecat acasă cu alt 3. Ai tăi te ceartă
dar nu-ți pasă și pur și simplu îți pui muzică la televizor și cântând la o perie
de paie devii cine vrei tu să fii. La câte certuri ai îndurat cu ai tăi nu-ți mai
pasă de nimic, fiind obișnuită cu rutina zilei de mâine.

Dar într-un fel sau altul mesajul meu nu e ca viața NU trebuie tratată
în rutină. Există o zicală: "Ai numai o viață, trăiește-o!" Așa că **Think Pink!**

(Vonica Adriana, clasa a VII-a E)

Iarna

Sub mustața-i albă, cerul
A-nceput să sufle gerul.
Iar prin crengile cochete
Flori de marmură agață
O ghirlandă de buchete
Prinsă-n țurțuri albi de gheață.

Norii-și trec cirezile
Aducând zăpezile.
Iară cerul străveziu
Nu mai este purpuriu.
Râde-n sine,
Și și-arată raze fine;
Ce de soare sunt create
Și surâd... toate, toate.

(Apetroaei Alice Maria,
clasa a VIII-a A)

Emoții de absolvent

Dimineața dinaintea examenului

„Stres” era cuvântul de ordine al zilei. Aveam examen la limba română. Ultimul pas către liceu părea imens. Încă amețită de somn, încercam să alung lenea ce mă apăsa. Odată ce mintea mea a luat-o la galop, m-am ridicat atât de brusc din pat, încât am amețit. În secunda doi eram pe podea lângă patul cu așternuturi verzi. „8 :12” am citit pe ecranul digital al ceasului deșteptător. « Mmm...destul timp !... » am concluzionat. Mintea îmi era în orice loc, doar la examen- nu.

-Ridică-te și strălucește ! m-a îndemnat tata.

-Grozav ! am suspinat dându-mi ochii peste cap și ridicându-mă de pe podea.

-Știi ce zi e azi ? a întrebat tata cu accentul lui ștregar ce mă călca pe nervi dimineața.

-Oare ?! i-am intrat eu în joc.

Observându-mi starea infectă, tata a lăsat-o baltă. M-am târât șchiopătând până la baie. În oglinda cu margini albastre nu eram eu.

„Un zombie ? Sau un tocilar ?” m-am întrebat de una singură.

Două ore am pierdut prin baie. Apoi, valurile de propoziții subordonate, trăsăturile baladei, basmului, ale fabulei, problemele legate de fonetică, vocabular, ortografie și punctuație mi-au invadat creierul.

Am intrat în sufragerie. Televizorul mergea de zor.

-N-ai mâncat nimic !...a spus tata.

-Nu mi-e foame! Am răspuns.

M-am uitat la ceas. «10:30»...

- Oh Doamne ! am țipat.

M-am îmbrăcat până la unsprezece fix și am pornit spre școală. „Să înceapă parada examenelor !” mi-am spus în drum spre școală.

(Răileanu Geanina, clasa a VIII-a B)

Povestea dragostei

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi, nu s-ar povesti...

Într-o zi, câteva simțuri ale omului s-au adunat pentru a se juca de-a v-ați ascunselea. Printre acestea se numărau: Nebunia, Dragostea, Lenea, Tristețea și Melancolia. Toate acestea au căzut de acord să mijească Nebunia. Și iată că jocul a început, îndată ce Nebunia a început să numere:1,2,3...100.

Prima găsită a fost Lenea, deoarece, îndată ce nebunia a privit în jur, a observat Lenea cum se ascundea după degetul său, pentru că i-a fost lene să se ascundă mai departe.

După o jumătate de oră de căutări, Nebunia și-a găsit următoarea „pradă”, și aceasta era Melancolia, ce stătea singură și visătoare pe un câmp înflorit, ca un poet îndrăgostit.

A treia captură a Nebuniei a fost Tristețea ce stătea solitară, pitită într-o peșteră a unui munte, suspinând fără niciun motiv.

Dar cel mai greu de găsit a fost Dragostea, ce stătea ghemuită într-o tufă de trandafiri. Nu a trecut mult timp - cam patru - cinci ceasuri de la ultima captură- și nebunia s-a apropiat de păduricea ale cărei tufe de trandafiri serveau drept ascunzătoare pentru Dragoste. Fără să-și dea seama, Nebunia a călcat pe un trandafir, iar spiniile acestuia i-au străpuns ochii Dragostei. Simțindu-se foarte, foarte vinovată, Nebunia i-a jurat Dragostei că o va urma mereu, indiferent de consecințe.

De atunci, Dragostea este oarbă și este urmată întotdeauna de Nebunie.

Și-am încălecat pe-o șarpe și v-am spus povestea mea...

(Bogdan Sitaru, clasa a VIII-a B)

La început de primăvară, elevii clasei a VII-a C au participat la Concursul Național *Armoniile primăverii*, organizat de Școala Gimnazială Nr. 17 „Nichita Stănescu”, în colaborare cu MECTS, ISJ și CCD Galați.

Concursul s-a desfășurat de trei secțiuni – creație literară, creație plastică și abilități practice iar elevii noștri au optat pentru prima dintre ele. Festivitatea de premiere a avut loc pe 7 mai 2010, la CCD Galați.

Toate creațiile s-au bucurat de admirația juriului, dar una dintre ele, *Dor de viață*, al cărui autor este elevul Prună Bogdan, a stârnit emoție deosebită, fiind clasată pe locul I.

Felicităm toți participanții și sperăm în implicarea cât mai multor elevi la astfel de concursuri.

(prof. Modiga Marilena)

Armoniile primăverii

Vestitorii primăverii

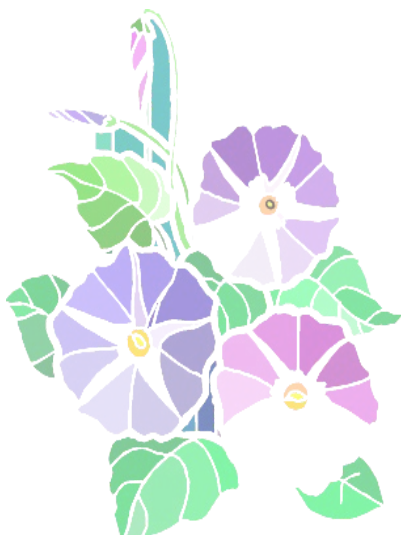
Dup-a iernii-ncremenire,
Răzbătând încetișor,
Din zăpada înghețată
S-a ivit un vestitor.

Ce să fie? Ce să fie
În zăpada argintie?

Mai mult din curiozitate
Mă aplec încetișor,
Parc-aș face-o rugăciune
Pe-al zăpezii alb covor.

Iar el, pentru a-mi răspunde
La salutul călduros,
Sufală tandru din petale
„- Bună, copilaș frumos!”

Fuga, fuga, intru-n casă,
Cărțile mi le deschid.
Căutarea-i norocoasă:
Vestitoru-i ghiocelul
PRIMĂVARA A VENIT!
(Ioan Roxana)

Dor de viață...

premiul I la concursul național
„Armoniile primăverii”

Miros pământul crud al primăverii,
Când ceru-i dezbrăcat de aprige stihii...
Iubesc copilăria mea de mult pierdută
Din care a rămas doar freamăt de-amintiri.

Mi-e cald, mi-e bine sau parcă mi-e rece...
Mă simt confuz, dar eu mă mint că-mi trece
Mi-e dor, mi-e foame și mi-e sete-
De primăvara mea cu păsări bete.

Mă doare frumusețea unui colț de rai,
Cu frunze, curcubeie și mii de flori de mai...
Și îmi doresc din suflet acel proaspăt sărut,
Al primăverii mele în prag de început.
(Prună Bogdan)

Armoniile primăverii

Armonia primăverii
A adus în viața mea
Mult zâmbet și bucurie...
M-a cuprins în vraja sa.

Ghiocelul cel firav
Răspândește-un parfum drag
Și, ieșind de sub zăpadă,
A venit ca să mă vadă.

Primăvara a sosit,
Sufletul mi-e fericit.
Totu-i viață, frumusețe,
Nicio undă de tristețe.
(Zebega Mădălina)

Dor de viață, dor de dragoste, dor de primăvară

A sosit primăvara!...Norii, ca bulgării de zăpadă, stau lipiți pe cerul pictat în nuanțe de cenușiu. Soarele, ca un ghem de foc, trezește natura la viață cu razele sale aurii. Nenumărate picături de rouă cad lin pe pământul de catifea. Copacii ne încântă cu mireasma lor îmbietoare și cu superba paletă de culori a florilor. Din iarba udă apar primii ghiocei vestitori ai primăverii ca niște clopoței de argint. Ei picură în sufletele noastre stropi de bucurie și de speranță. Și stau rușinați cu căpșoarele în jos ca niște copii vinovați, certați de mama lor.

Pământul, ca o rană deschisă, așteaptă încă înghețat sărutul pătimaș al soarelui...El mai poartă și acum cicatricile zăpezii, dar nădăjduiește ca sulitele de foc ale mândrului glob de aur să topească orice urmă de gheață...

Figura schimonosită a unui om de zapadă stă să cadă, iar rândunelele s-au așezat curioase pe nasul lui din morcov ciugulindu-l cu lăcomie.

O, Doamne, cât de mult am așteptat primăvara...acest anotimp al iubirii, al speranței, al renașterii!...

Și iată, trăiesc acum parcă vremuri paradisiace cu sufletul prisosind de căldură și de iubire! Simt cum din inima mea țâșnește ca un izvor dragostea pentru tot ceea ce mă înconjoară, dragostea pentru oameni, dragostea pentru viața aceasta atât de frumoasă, atât de grea, atât de unică, dacă-mi este permisă eroarea gramaticală, în fine, atât de armonioasă!...

(Oprea Maria)

Bun venit, primăvară!

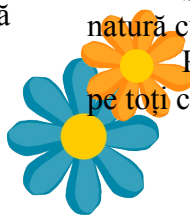
Primăvara a sosit,
Soarele a răsărit,
Iar zăpada se topește-
Zâna tuturor sosește.

Un ghiocel firav răsare,
Lângă el, unul mai mare.
Se ridică-ncet, încet,
Ca doi frați într-un buchet.

Soarele acum veghează
Să țină zambila trează,
Ca ea nu cumva să cadă
În pătura de zăpadă.

Copacii-au întinerit,
Păsările-au revenit,
Peste tot e armonie,
Voie bună, bucurie !

(Albu Mihai)

Primăvară-n vers și-n proză

Primăvara cea frumoasă a coborât ca o crăiasă pe o rază de soare, cu bucurie mare. Deși neputincios, soarele își face loc printre norii cenușii, trimițând câteva raze timpurii.

Primăvara cea hoată aduce din nou totul la viață. Prima rază caldă de primăvară s-a strecurat, sfioasă, printre ramurile copacilor ca o picătură de ceară.

Ghioceii s-au grăbit și chiar au nimerit să-și scoată somnoroși capetele plăpânde din totoși. Ei s-au înălțat, apoi s-au rușinat, și-au lăsat privirile-n jos ca orice copil rușinos. Florile lor dalbe au înviat într-o armonie de culori calde. În aer s-a împrăștiat o boare ușoară de parfum dată de violetele și toporașii de pe drum.

Soarele, ca un glob de aur, făurit de-un meșter faur, înveselește întreaga natură cu lumină și căldură.

Păsările trec în zbor, iar fluturii dau din aripioare ușor, făcându-i fericiți pe toți cei din jurul lor și aducând armonie în sufletele tuturor.

(Bratu Cosmina)

Concertul primăverii

Ieri a nins...Azi ninge...Mâine va fi primăvară...De sub zăpadă, ghioceii au reușit cu greu să-și scoată căpșoarele pentru a putea privi sala de spectacol ce-i înconjoară.

Florile de primăvară colorează și înveselesc monotonia de pe străzi. Sus, deasupra tuturor, departe de tumultul orașelor, unde omul a visat întotdeauna să ajungă, un cârd de păsări se întorc pe tărâmurile natale. Și nu sunt orice păsări, sunt elegantele rândunele în fracurile lor negre ca tăciunele, fiecare cu câte un trandafir roșu ca sângele în cioc, adus de pe tărâmurile fermecate de unde sosesc acum cei mai importanți orchestranți.

În scurt timp sala de spectacol este plină; tot mai multe flori răsar pe câmpul înverzit de valul primăverii care trecuse pe acolo cu puțin timp înainte.

Acum se văd clar instrumentiștii: rândunelele care cântă la pian și la vioară se așază pe cele mai înalte crengi; soliștii, trei privighetori, stau pe cea mai joasă creangă a frumosului și mândrului stejar; dirijorul, un porumbel călător, dă ultimele sfaturi orchestrei și își ia în primire locul special pentru el- vârful unui pui de brad din fața grandiosului stejar. Invitatul special este un păun împreună cu păunița sa. La scurt timp după discursul coloratei păsări, spectacolul începe. Spectatorii ascultă fermecați și tac de teamă să nu rupă vraja care se așterne peste câmpie.

Sunetul delicat al vioarei și sunetul mai grav al pianului, împreună cu vocile celor trei soliști creează armonia primăverii.

(Duțu Alexandra)

Primăvară în natură și în suflet

Dacă ar fi să ne imaginăm primăvara, ar fi o tânără îmbrăcată în verde crud, cu o coroană de flori prinsă în păr: ghioceii ca niște clopoței albi, viorelele ca niște mici petice de cer, narcisele ca niște stele căzute din bolta cerească. Un soare blând i-ar străluci pe umăr. La brâu ar avea un șir de fluturi multicolori. Trena rochiței o poartă rândunele și privighetorile. În pumni ține fragede petale de flori pe care le împrăștie în jur. E înconjurată de boboci de găscă, puișori de găină, miei, iezi, și copii veseli.

Primăvara este un anotimp al speranței, în care renasc natura, frumusețea, zâmbetul. Culoarea albă a iernii se transformă sub lumina și căldura soarelui în mii de culori și nuanțe care pătrund peste tot. Jos, covor de iarbă verde plin de flori... Sus, în copaci, candelabre de flori... E simfonia florilor! Flori de toate mărimile și culorile ne încântă ochii și sufletul, mireasma lor îmbietoare ne umple de fericire. Vântul aspru și neprietenos al iernii a devenit o adiere caldă...

În armonie cu câmpul înverzit, copacii înfloriți și izvoarele susurânde, primăvara aduce veselie și printre viețuitoare. Micile vietăți reînvie și însuflețesc covorul de iarbă și de flori: gândăcei și furnicuțe, fluturi multicolori și albinuțe harnice, greieri veseli. Păsările călătoare se întorc acasă și umplu văzduhul cu trilurile lor.

Animalele sălbatice se trezesc din hibernare și ies din scorburi și adăposturi. Își caută mâncare și tovarăși de joacă. Animalele domestice ies din nou pe pășune. Pe ogoare tractoarele ară pentru a pregăti terenul pentru semănat.

În armonie cu natura este sufletul omului. Natura este veselă - omul este și el fericit, optimist și plin de iubire. Florile sunt frumoase - omul este mai bun, mai cald, mai prietenos.

(Roșu Alexandru)

Fată verde cu parfum de roze

Unde ești primăvară? Unde ești fată verde cu parfum de zambile, lăcrămioare și lalele?

Mireasma jucăușilor ghiocei și a rozaliilor zambiluțe alintă simțurile oricui, iar simfonia privighetorilor întoarse din țările calde încântă oamenii.

O floricecă rozalie de măr cade lin și ajunge pe năsucul finuț al unei tinere domnițe, bălaie, trezind-o din somnul ei adânc. Oare cine e această tânără înveșmântată în petale multicolore, cu lacrimi de rouă și ochi ca seninul cerului?

Fata deschide ochii lent, își ridică mâinile firave și admiră peisajul paradisiac. Rupe o zambilă mov pe care și-o așază-n păru-i auriu. Poartă o rochiță în culori blânde și delicate ce se aseamănă atât de bine cu florile câmpului, astfel încât fata parcă e un bobocel, ce se încadrează perfect în tabloul de primăvară.

Cântecul păsărelelor se omogenizează cu glasul plăcut al fetei. Dar oare cine este această tânără cu voce de privighetoare și zâmbet curat de copil?

Pe un ghiocel se așază un fluturaș arămiu. Fata prinde aripi și zboară după el pecetluind fiecare floare cu sărutu-i fierbinte.

Apoi, ea privește în zare și constată cu exuberanță că a răspândit pretutindeni bucurie, frumusețe, armonie...

Oare cine este această tânără misterioasă? Ați ghicit! E primăvara! Frumoasa așteptată de noi toți!

Bine-ai venit, frumoaso! Poftește-n casa sufletului meu și împrăștie armonie în inima mea!

(Basalic Cristina)

Spectacolul primăverii

După o iarnă capricioasă cu zăpezi abundente, viscol și ploi "Primăvara, mama noastră, / Suflă bruma din fereastră / Și zăpada de pe coastă", oferindu-ne un spectacol încântător.

În aerul luminos, plutesc miresme de pământ umed. Lumina se răsfrânge în mii de curcubeie arcuite, în punți fragile și strălucitoare pe spinarea norilor care încă mai plutesc amenințători. Astrul zilei, care până de curând se arăta "rotund și palid/ca un vis de tinerețe printre anii trecători", acum se ridică măreț tot mai sus, dând viață și culoare lumii, mângâind-o cu dragoste caldă.

Viața vibrează, palpită în tot și în toate. Ghioceii, primii vestitori ai primăverii, își arată sfios capetele, iar mugurii pomilor își desfac îndrăzneț formele. Ici-colo, pete de un verde crud înlocuiesc urmele zăpezii.

În liniștea împărătească a zilei, fâlfâiri sfioase de vânt și de aripi tulbură văzduhul. Sunt păsările călătoare care se întorc din țările calde și care, cu zbor grabnic, se pierd în depărtări ca niște puncte negre. Fluierile mierlelor cântă de dragoste, ciocăniturile bat toaca de seară, iar ciocârliia străbate spațiile albastre care se răsfrâng în culoarea florilor din câmpii.

Seva vieții pulsează în trunchiuri și lujere, aștrii devin orologii uriașe care opresc pentru o clipă timpul în loc. În natură se urzește o vrajă nouă...

Totul este minune, măreție, sărbătoare, armonie!

(Frumușanu Oana) **13**

Primăvara a sosit,
Ghiociei-au răsărit.
Grădinile stau la soare,
Mireasma-i îmbietoare.

Copiii-au ieșit afară,
Să admire-n primăvară
Ciripit de păsărele
Și zumzet de albinele.

Oameni-au pornit agale,
Dimineața pe răcoare
Brazda-n câmp s-o înnegrească,
Soarele s-o încălzească.

Primăvara, ca o zână,
Cu bagheta ei cea bună,
A trimis flori pe câmpie,
Frunze-n crâng și armonie.

(Bejan Florin)

A sosit frumoasa primăvară... Mantia albă a iernii parcă s-a rupt în mii de bucăți și se mai văd ici- colo petice albe de zăpadă, care dispar încet, încet. Odată cu dispariția lor, apar zglobii ghiociei, dornici să vadă primele raze ale eclatantului soare.

Mici râuri formate din zăpada care tocmai s-a topit, aștern riduri adânci pe fața hidratată a pământului, curgând agale ca și cum și-ar căuta un locșor în care să se ascundă.

Peste copacii parcă ninși de-atâta floare, poposesc jucăușele vrăbiuțe, bucurându-se de primele zile ale primăverii. Jovialele lor triluri răsună pretutindeni, încântându-ne auzul. Gâzele își fac apariția, și toată natura parcă a renăscut...

Ascult, privesc și respir cu lăcomie aerul curat al acestei primăveri, de parcă această frumusețe nu o să mai fie niciodată, și-s fericită că am fost în stare să mai simt încă o dată simfonia naturii. Îmi simt sufletul zvâcnind de frumusețe, de gingășie și ador această stare care aș dori să nu se mai sfârșească niciodată ...

Aș dori ca acest anotimp al frumuseții să fie veșnic...mi-aș dori o primăvară fără sfârșit, natura în armonie cu omul, oamenii în armonie cu semenii lor...

O rugă îmi coboară în suflet din lumea nevăzută a îngerilor ... O rugă îmi pecetluiește ființa și se ridică din sufletul meu pe cerul speranței: „Oprește, Doamne, timpul!... Oprește ceasornicul cu care ne măsori trecerea!... Dăruiește-ne Doamne o primăvară perpetuă în suflete și în trupuri! Dăruiește-ne tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte! Coboară primăvara în noi și adu-ne în suflet bucuria Învierii!”.

(Sotrocan Cristina)

Simfonia primăverii

Iarna își retrace încet și obosită mantaua albă și-nghețată, alungată de razele jucăușe de primăvară. Căldura soarelui trezește la viață natura adormită, anunțând vremea frumoasă. Mugurii stau gata să pocnească, vietățile forfotesc, păsările călătoare se întorc.

Ne trezim într-o dimineață și cerul s-a înseninat. Parcă și nouă ne vine să cântăm, să zburdăm.... Și mereu suntem luați prin surprindere... Copacii par ninși, dar căldura nu-i topește...

A venit primăvara! Răsar colorate primele flori de primăvară, arbuștii înfrunzesc și copacii înfloresc într-o simfonie de culori... Susurul tainic al izvoarelor inundă șoptit, cu sunetul muzicii divine, venele pământului. Ca-ntr-un concert orchestrat de un dirijor nevăzut, se trezesc la viață rând pe rând, sau în cor, punctând pasajele cu tonalități mai grave sau mai calde, mai înalte: înfloresc castanii- baritonii orchestrei, acompaniați de liliacul alb și iasomia. Uvertura, cu tonalități dominate parcă de albul zăpezii, are o interpretare într-un tempo allegro; apar primii ghiociei, clopoței și lăcrămioare. Intră în scenă apoi, completând paleta de culori, grațioasele lalele, panseluțe și violete. Înviorate de razele soarelui, își deschid petalele cu eleganță într-un vals al primăverii...

Covoare multicolore se aștern la picioarele noastre. Aerul pare încărcat de polen, fermecându-ne simțul olfactiv cu parfumul primăverii. Greierii își pregătesc arcușurile exersând aceleași note muzicale. Într-un scurt intermezzo se aude în surdină zumzetul albinelor străjuind cireșii înfloriți. E plăcut să simți razele soarelui strecurându-se printre ramuri și atingându-ne blând cu strălucirea lor.

În copaci, căsuțele pentru păsărele își așteaptă locatarii. Un cârd de vrăbiuțe au umplut văzduhul cu ciripitul lor zglobiu. Intervin gălăgioase și rândunelele în fracuri negre, însoțind privighetorile cu voci catifelate. Trilurile lor îmi umplu sufletul de bucurie. Nimeni nu lipsește din sala de concert!

Aerul e proaspăt, înmiresmat, acompaniind parcă rapsodia primăverii. Un vânticel abia adie, mângâind luciul apei. Sălciile înverzite se apleacă însetate cu o reverență demnă de finalul unui balet grandios. Buchete de flori aranjate într-un evantai pastelat așteaptă cu nerăbdare ovațiile la scenă deschisă. Dansul emoționant al fluturilor într-un vârtej de culori de nestemate încununează spectacolul cu aplauzele mute ale aripilor. Peste amfiteatru ninge cu petale de flori, presărate ca niște mărgelile colorate peste verdele crud al ierbii.

Spectacolul de lumină și culoare, exuberanță și dragoste de viață este impresionant! Oda primăverii ne-a cucerit inimile!

Îmi ridic privirea spre cerul albastru. Timpul parcă se oglindește în el. Este un moment magic, atemporal...

Unde este oare ținutul vrăjit în care se adăpostește primăvara peste an? În lumea de basm a plaiurilor noastre legendare, cum din timpuri străvechi se povestește... sau, cum simțim, în inimile noastre pline de căldură!

Iubirea

(Prof. Svetlana Ceapă)

față de semenii

*„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,
încât aceștia să vadă faptele voastre cele bune
și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.”*

(Matei 5, 16)

A educa tânăra generație în spiritual credinței înseamnă a crește în iubire, respect pentru aproapele, prețuire pentru ceea ce înseamnă creația lui Dumnezeu. Prin credință și înțelegerea valorilor spirituale îi poți stimula pe elevi să fie silitori, buni, iertători, înțelegători, iubitori.

Oamenii pot trăi fericiți în această viață și în cea viitoare numai dacă la credință și nădejde, vom adăuga faptele iubirii lui Dumnezeu și de oameni.

Dragostea creștină ne unește în chip tainic cu Dumnezeu și ne dă puterea asemănării cu El prin virtuți.

Indiferent de scara socială pe care ne aflăm, de funcția pe care o ocupăm, trebuie să ne purtăm cu iubire față de toți semenii noștri. Iubirea adevărată activă și profundă se exprimă prin fapte și izvorăște dintr-un suflet curat.

Nu există o misiune mai înaltă decât desăvârșirea în iubirea jertfelnică. A trăi pentru alții este o virtute care trebuie deprinsă prin exersarea faptelor bune săvârșite dezinteresat.

Se cere o atenție deosebită față de diferitele nevoi spirituale și materiale ale semenilor noștri, un sentiment înalt de răspundere și de încredere și în același timp o disciplină de sine.

Ajutorarea celor aflați în suferință este o adevărată școală a iubirii jertfelnice. Și aceasta este binecuvântarea cea mare, să îngrijim pe cei aflați în nevoie. Văzând marea lor suferință, învățăm treptat să renunțăm la noi înșine și să le slujim.

Este trist faptul că numeroși bătrâni sunt abandonați de copiii pe care i-au crescut, i-au îngrijit, i-au dat la casele lor, iar aceștia îi văd acum ca pe o povară.

Când familiile nu-i mai doresc, bătrânii se văd nevoiți să se retragă la azil unde își găsesc o nouă casă, mângâiere și bucuria prieteniei. Cu toate că acolo sunt îngrijiți de persoane calificate, sunt hrăniți, li se dau medicamentele de care au nevoie, dar nimic nu poate înlocui căldura familiei și nimic nu e mai trist decât să vezi un bătrân părăsit de către cei pe care i-a purtat în brațele sale.

Și, la fel, mare e răsplata celor care fac fapte de milostenie sufletească când aduc un strop de bucurie celor din azil și cămine de bătrâni întrebându-i de sănătate, aducându-le vești din lumea cea mare din afara acestor instituții, petrecând împreună câteva ore.

Respectul față de sine și față de aproapele, iubirea față de cei aflați în suferință sunt virtuți creștine pe care fiecare trebuie să le cultive încă de pe băncile școlii.

De aceea, noi, profesorii și elevii Școlii nr. 12 „Miron Costin” din Galați, am demarat un proiect educațional „Slujire și misiune” în cadrul căruia am desfășurat o serie de activități extrașcolare ce au avut ca scop primordial solidaritatea, loialitatea și dragostea față de cei aflați în azil și cămine de bătrâni.

Astfel copii au dăruit un strop de bucurie, un prinos de bunătate, o clipă de gingășie și un zâmbet de fericire celor vârstnici care așteaptă să fie auziți și văzuți.

Așadar să punem în cugetul și în faptele noastre întâi dragostea. Nu dragostea care vrea pentru sine, ci dragostea care dăruiește, care alină și bucură pe altul, dragostea care se revarsă continuu.

Modă și stil

Un material propus de
Mierlan Laura, clasa a VI-a A

În anul 2010 se poartă culoarea apei

În anul 2010 totul se rezumă la culoarea apei. De la nuanțele de turcoaz halucinant până la albastrul pur al apei. Stiliștii au căzut de acord asupra unui fapt simplu și controversat în același timp: turcoazul este magnetul universal care reușește să transmită aceeași stare de spirit tuturor. Este culoarea care te face să revii după un an dificil și să te reinventezi de fiecare dată când simți că ceva nu a mers bine.

Turcoazul este folosit în unele culturi ca fiind o culoare de protecție împotriva energiei negative emanate în jur. De asemenea, se spune despre turcoaz că simbolizează încrederea, vindecarea, adevărul, starea de bine sau atitudinea pozitivă. Un amănunt în plus îl aflăm din domeniul cromoterapiei care ne recomandă această culoare ca fiind un bun remediu împotriva neîncrederii în sine sau a timidității.

Din punctul de vedere al designerilor, turcoazul este culoarea vedetă a sezonului acestuia, culoare ce își va păstra intensitatea pe tot parcursul anului. Combinațiile și variațiile pe această temă sunt nu numai permise, dar și încurajate. Indrăznește să fii altfel punându-ți în evidență dispoziția prin asocierea diferitelor culori din această paletă. În acest sens pot răsufli liniștite nu numai persoanele cu un ten închis, cât și cele care au un ten mai deschis, pentru că turcoazul se pliază perfect ambelor categorii. Pentru bărbații care își doresc să fie în pas cu noile tendințe, părerile specialiștilor sunt împărțite. Totuși cele mai potrivite sunt nuanțele de albastru sau bleu închis.

Aceeași lege se aplică nu doar în cazul ținutei vestimentare, ci și în cel al decorațiunilor interioare. Și în această situație turcoazul este cea mai fericită alegere pentru amenajarea camerei de zi cu influențe mediteraneene sau tropicale, ca o briză de vânt ce vine să aducă liniște după o zi agitată.

După cum se știe, turcoazul vine să îmbine elementele aer și apă, este inspirat din natură, din mediul înconjurător, este la îndemână și completează perfect o ținută, fie ea una casual, fie una de ocazie.

Un strop de divertisment

Bancuri și glume

Profesoara întreabă elevul:

- Îți pun o întrebare
- Bine doamnă, dar numai una singură.
- Unde e Australia?
- Acolo, răspunde elevul.
- Unde acolo?
- Asta e deja o alta întrebare.

Trei elevi unui examen, unul foarte bine pregătit, unul cu un nivel mediu de cunoștințe și unul ultraslab, se înțeleg asupra ordinii de intrare. Cel mediu, intră primul. La ieșirea din examen, ceilalți îl întreabă:

- Cum a fost?
- Ca o discuție normală de la profesor la elev!

Intră cel supertare. La ieșire, aceeași întrebare, răspunsul:

- Ca o discuție de la profesor la profesor!
- Când în sfârșit intră și cel „tămâie”, stă înăuntru o oră. Când iese, ceilalți îl întreabă:

- Cum a fost dacă ai stat atâta?
- Ca o discuție de la preot la preot!
- Cum așa?
- Păi el întreba... eu îmi făceam cruce. Eu răspundeam, el își făcea cruce.

O profesoară de la o școală a copiilor cu probleme mintale le spune:

- Dragi copii, să fiți cuminți și să învățați bine că o să ajungeți doctori, juriști, profesori...

La un moment dat un elev ridică mânuța și întreabă nedumerit:

- Dar dumneavoastră ați învățat tot aici?

-Câte ore dormi Gigel? întreabă medicul.

- 2-3 ore.
- După părerea mea, e puțin.
- Toate cele 5 ore, nu am curajul...

Soția pleacă în interes de serviciu.

Soțul îl scoală pe copil de dimineață, îi face masa de dimineață și îl ia de mână să îl ducă la gradiniță.

La gradiniță educatoarea îi spune că acest copil îi este necunoscut. Îl duce la o a doua gradiniță și la a treia. Când ies de la a patra gradiniță, copilul îi spune:

- Tăticule, încă o gradiniță și eu astăzi chiar că întârzii la școală...

Profesorul de matematică, văzând caietul elevului, nu s-a putut stăpâni, zicând:

- Unul din noi și-a ieșit din minți!
- A doua zi elevul se apropie de profesor, punându-i pe masă o foaie.
- Ce-i asta? întreabă profesorul.
- Certificat de la medicul de familie că sunt absolut sănătos.

Curiozități matematice

$$\begin{aligned}1 \times 8 + 1 &= 9 \\12 \times 8 + 2 &= 98 \\123 \times 8 + 3 &= 987 \\1234 \times 8 + 4 &= 9876 \\12345 \times 8 + 5 &= 98765 \\123456 \times 8 + 6 &= 987654 \\1234567 \times 8 + 7 &= 9876543 \\12345678 \times 8 + 8 &= 98765432 \\123456789 \times 8 + 9 &= 987654321\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}1 \times 1 &= 1 \\11 \times 11 &= 121 \\111 \times 111 &= 12321 \\1111 \times 1111 &= 1234321 \\11111 \times 11111 &= 123454321 \\111111 \times 111111 &= 12345654321 \\1111111 \times 1111111 &= 1234567654321 \\11111111 \times 11111111 &= 123456787654321 \\111111111 \times 111111111 &= 12345678987654321\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}1 \times 9 + 2 &= 11 \\12 \times 9 + 3 &= 111 \\123 \times 9 + 4 &= 1111 \\1234 \times 9 + 5 &= 11111 \\12345 \times 9 + 6 &= 111111 \\123456 \times 9 + 7 &= 1111111 \\1234567 \times 9 + 8 &= 11111111 \\12345678 \times 9 + 9 &= 111111111 \\123456789 \times 9 + 10 &= 1111111111\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}9 \times 9 + 7 &= 88 \\98 \times 9 + 6 &= 888 \\987 \times 9 + 5 &= 8888 \\9876 \times 9 + 4 &= 88888 \\98765 \times 9 + 3 &= 888888 \\987654 \times 9 + 2 &= 8888888 \\9876543 \times 9 + 1 &= 88888888 \\98765432 \times 9 + 0 &= 888888888\end{aligned}$$

Știați că...?

- Atât girafa cât și șoricelul au tot 7 vertebre la gât?
- Ca și amprentele digitale, amprenta limbii este diferită la fiecare persoană?
- Elefanții pot comunica între ei la distanțe de 18 km și poate chiar mai mult, prin infrasunete?
- Floarea cea mai aromată este cactusul american. Mirosul său se simte de la o distanță de 1 km.
- O vacă poate ameți dacă mănâncă prea multe mere?
- Un om clipește într-un an de peste 10 milioane de ori?
- Plămânul drept primește mai mult aer decât cel stâng?
- De fiecare dată când umeziți un timbru, consumați o zecime dintr-o calorie?
- La naștere, puii de cangur sunt numai de mărimea degetului mare al unui om?

Perle de-ale noastre

- Împărați cu care lumea nu putea să se mai împace au venit și la noi în România și au cerut pământ și de băut, dar cum venira s-a lămurit cu cine are de-a face și s-a dus de-a berbeleacul cu pleava spulberată, c-au rămas doar câteva de bucăți de ieniceri și spahii fugind, dintre care este amintită „înspre Dunăre, o mână”.

- El mergea pe bicicletă cu picioarele goale, băgate în portbagaj.

- Vectorii sunt niște linii verticale, dispuse orizontal...

- Singurele metale în stare gazoasă sunt nemetalele.

- Țesutul muscular este de două feluri: spongios și compact și se află inserat în oase.

- După moartea părinților săi, Creangă și-a trăit viața în continuare până în ultimii ani ai vieții lui.

- Estuarul este o pâlnie care se bagă pe gura unui râu ca să se lărgească.

- La nunta lui Călin, popa este un bondar leneș și gras care nu-i mai tace gura cântând cântece lăutărești.

- Polițistul Prispana vorbește numai cu perle.

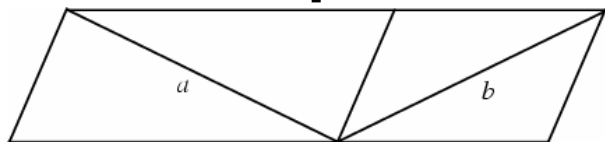
- Deseori Caragiale demască moravurile moșierilor de a da nas copiilor lor.

- Toate personajele din „O scrisoare pierdută” sunt lipsite de incultură.

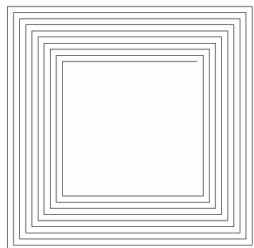
- La începutul piesei, Cațavencu este agresiv pentru a admira scrisoarea, iar în finalul piesei când pierde scrisoarea este servil, lipsit de orice gest umil.

- Tipătescu se purta cu nevasta lui Trahanache așa ca și cum ea n-ar avea soț. Îi trimite scrisori de amor, orbesc amândoi ca niște îndrăgostiți și așa mai departe.

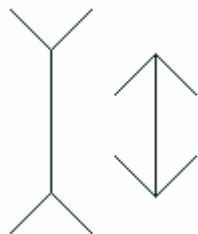
Iluzii optice

Iluzia paralelogramului. Deși a și b sunt egale, ele nu par a fi.

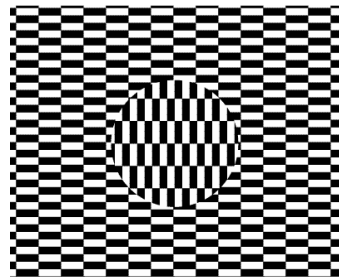

Iluzia liniei continue. În figura de sus pătratele par a fi concenrice. De fapt este vorba de o spirală pătratică.

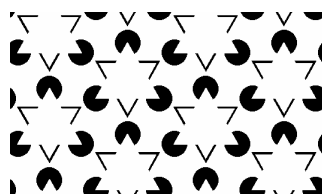

Deși la prima vedere par diferite ca lungime, cele două segmente verticale sunt perfect identice. Iluzia se datorează capetelor sub formă de săgeți care sunt orientate diferit.

(Prof. Mihaela Teodor)

Uitați-vă atent și mai mult timp la această imagine. La un moment dat bila pare a se învârti, nu?

Câte triunghiuri distingeți în această imagine? Par a fi numeroase. De fapt nu este niciunul. Totul este o iluzie ce se datorează faptului că al nostru creier prelungeste inutil și eronat (de data aceasta) liniile sau continuă contururile triunghiurilor.

Pare a fi un indian. Sau un eschimos care vopsește?

7 sfaturi de urmat pentru a citi repede

1. Citește activ: ține un creion în mână și fă mici însemnări, sublinieri !
2. La sfârșitul unui capitol sau a unei părți, e bine să scrii propriile concluzii !
3. Introducerea și concluzia conțin, de obicei, ideile principale. Dacă e o carte mai grea, citește prima dată introducerea și concluzia. Cunoscând ideile principale îți va fi mult mai ușor să le urmărești în carte.
4. Rostirea cuvintelor în șoaptă sau în gând te face să citești foarte încet. Nu citi în șoaptă și nu pronunța în gând cuvintele !
5. Exersează zilnic lărgirea câmpului vizual. Astfel, vei reuși să citești mai multe cuvinte dintr-o singură privire. Cu antrenament vei putea să citești dintr-o privire rânduri întregi sau chiar o pagină.
6. Ai grijă ca aceste exerciții să nu depășească 10-15 minute pe zi. Astfel poți să îți obosești ochii. Cere unui prieten, unui profesor sau chiar părinților să te asiste în aceste exerciții!
7. Caută mai multe cărți despre citirea rapidă și urmează tehnicile propuse !

(Gurău Marta, clasa a VII-a E)

Alfabetul chinezesc

A -ka; B-tu; C-mi; D-te; E-ku; F-lu; G-ji; H-ri; I-ki; J-zu; K-me;
L-ta; M-rin; N-to; O-mo; P-no; Q-ke; R-shi; S-ari; T-chi; U-do;
V-ru; W-me; X-na; Y-fu; Z-zi

18

(Gurău Marta, clasa a VII-a E)

Curiozități lingvistice

- Cel mai lung cuvânt din limba română este *pneumonoultramicroscopicsilicovolcanicoză*.
- Cel mai lung cuvânt din DEX are 25 de litere și este: *electroglotospectrografie*? Sunt și alte cuvinte mai lungi, și anume termeni medicali sau din chimie: *difosfopiridinnucleotidpirofosfatază* (36 de litere).
- Localitatea din România care are cea mai lungă denumire este un sat din județul Brașov: *Stațiunea Climaterică Sâmbăta* (27 de litere).
- Cuvântul cel mai lung ce conține o singură consoană este: *acioaiei* (8 litere)
- Cuvântul cel mai scurt ce denumește o localitate din România este *Ip*.

(Gurău Marta, clasa a VII-a E)

Perle de-ale noastre

- Datorită geniului său, Ion Creangă a ajuns să fie tradus în toate colțurile țării și chiar peste hotare.

- Pastelul nu este în fond decât sufletul poetului îmbălsămat în natură.

- Poema "Miorița" circulă pe bază orală, adică nu a fost scrisă din motive tehnice.

- Mircea cel Bătrân stă la un discurs cu Baiazid. Acesta îl primește cu obrăznicie și-l face în tot felul ca pe o albie de porci!

- În "Pastel" vedem o bătrână care aleargă agale prin liniștea nopții cu tăciuni aprinși în mână.

- Viața albinelor e primejdută mereu de insecte ca: țânțarul, viespea, șoarecele și urșii care se urcă în fagi unde sunt albinele strănse în colonii și depun miere.

- Pașa Hassan este rugat de Mihai să lupte ei amândoi, dar el fuge mișelește și se luptă prin intermediul oștilor.

- Cruciadele sunt niște războaie organizate de papalitatea nobilimii din orientul de apus pentru cuceriri de teritorii.

- Caragiale este autorul schițelor și nuvelor sale, ca să nu mai vorbim de teatru.

- Țara noastră a fost măcinată de lupte externe.

- Struțul bagă capul în nisip când e pericol că acolo are el ouăle și vrea să-și ia rămas bun de la ele.

- Baltagul și-a luat oile și a plecat cu ele.

Vise de azi pentru Europa de mâine

(Prof. Marilena Modiga)

Pe data de 11 mai 2010, cu prilejul zilelor Europei, Școala Gimnazială Nr. 12 „Miron Costin” a găzduit o serie de activități. Acestea s-au desfășurat în cadrul Proiectului “Bringing Ideas Into Life” – Comenius Regio. Au fost invitați oaspeți de la Centrul Europe Direct din Galați, și s-au organizat expoziții de desene și concursuri vizând întrebări despre Europa și Uniunea Europeană.

În proiect au fost implicați profesori - Viorica Moineagu, Mihaela Râpaș (organizatori), Marilena Modiga, psihologul școlii - Alina Alexe (organizator), învățători - Mioara Goidescu, Mioara Bârză, Mihaela Penișoară, Neta Neculai și elevi ai școlii noastre - clasele a III-a și a VI-a D.

Copiii au fost încântați să prezinte prin cuvânt și culoare Europa și s-au implicat cu entuziasm în concursul pe echipe, dovedind cunoștințe temeinice despre Uniunea Europeană. Spicuim din întrebările primite de elevi pentru a stârni și interesul altora în vederea implicării în astfel de activități: Câți locuitori are UE? Care este imnul UE? Care este cea mai înstărită țară a UE? Care sunt țările candidate la UE? Câte țări are UE? Când a devenit România membră a UE? etc.

Elevii clasei a VI-a D, organizați în echipe, au imaginat Europa astfel:

- echipa „Europa - o carte deschisă”: Alexandra Alexa, Andreea Grigoraș, Ligia Necula, Andreea Vlciu;
- echipa „Europa - un copac cu flori”: Diana Amfimov și Mihaela Lungu;
- echipa „Europa - culoare, Europa - valoare”: Adriana Damian și Mihaela Răducan;
- echipa „Patru pentru Europa”: Doru Solomon, Laurențiu Lupea, Ciprian Bozian, Daniel Patriche;
- echipa „Singur și sigur”: Alexandru Buruiană.

În finalul activității, toți copiii implicați au fost premiați cu daruri din partea Centrului Europe Direct din Galați. Cu speranța că v-am stârnit curiozitatea și interesul, vă invităm ca în anul următor să vă alăturați și voi unor astfel de activități.

OsăptămânăALTFel

(Prof. Marilena Modiga
Prof. Simona Dumitriu)

În săptămâna 17-24 octombrie 2009- **Săptămâna Națională a Participării Active a Tinerilor** s-a desfășurat în **Școala Gimnazială Numărul 12 „Miron Costin”** din Galați proiectul civic cu tema **„SCHIMBAREA ÎNCEPE DE LA TINE!”**.

Evenimentul a fost inițiat și organizat de către **ANPCDEFP** prin **Programul Tineret în Acțiune**, având ca motto **“Prinde gustul participării!”** Tinerii din Asociația “Miron Costin” Galați au luat inițiativă și împreună au stabilit o serie de activități civice, important nu era doar să participe ci mai ales să se implice.

Coordonatorii acestui proiect național au fost profesor **Simona Dumitriu** și psihopedagogul școlar profesor **Alina Alexe**. Proiectul a avut ca **scop** să promoveze participarea, să creeze atitudini, să cultive spiritul participării în rândul tinerilor și al celor care lucrează cu tinerii, să ofere un cadru de dezbateri, să faciliteze dialogul și să încurajeze colaborarea între tineri și cei care decid.

Grupul țintă a fost reprezentat de membrii **Asociației „Miron Costin”**, elevi, profesori, părinți, participanți de vârste diferite, dar cu spirit tânăr și interesați de acțiuni civice, de voluntariat. Aceștia au fost monitorizați și sprijiniți de coordonatorii proiectului, precum și de managerii școlii profesor **Marian Prada** și profesor **Tudorița Ghintuială**.

Rezultatele au fost pe măsura așteptărilor, elevii, părinții, tinerii din comunitate, profesorii implicându-se direct și responsabil în activitățile propuse, **PARTICIPAREA** fiind o stare de spirit și o atitudine.

Iată doar câteva dintre activitățile derulate în cadrul acestui proiect, care s-au bucurat de entuziasmul celor implicați:

FLASHMOB-ul SILENT RAVE! - acțiune de masă, prin care tinerii noștri au transmis un mesaj celor din jur.

SURPRINDE REALITATEA ÎN CARE TRĂIEȘTI ÎNTR-O IMAGINE! - activitate desfășurată sub îndrumarea coordonatorilor proiectului. Tinerii pasionați de fotografie au surprins realitatea din comunitatea locală prin prisma valorilor europene, totul finalizându-se cu o expoziție fotografică.

EXPRIMĂ-ȚI PĂREREA! - acțiune în care doamnele profesor **Marilena Modiga** și **Mirela Dragomir** au propus zilnic teme pe care le-au afișat pe „Zidul de cuvinte” elevii manifestându-și opiniile față de problemele actuale: modernizarea instituțiilor de învățământ, influențele pozitive și negative asupra tinerilor, soluții pentru un oraș mai curat, trăsăturile dominante ale elevilor de astăzi, lucruri care le displac tinerilor în școala românească actuală.

ARATĂ CĂ ÎȚI PASĂ! - activitate de voluntariat prin care elevi, părinți alături de doamnele profesor **Svetlana Ceapă**, **Teodora Bezman** și institutor **Stănuța Grigorică** au adus un strop de bucurie celor 85 de bătrâni instituționalizați la Azilul „Ștefan cel Mare” din strada Războieni. Corul școlii a susținut un recital de sărbătoare cu acest prilej. Mulțumim și elevilor din ciclul primar, care deși nu se înscriu în categoria de vârstă a proiectelor **TiA** (13- 30 ani) s-au dovedit a fi la fel de activi ca și cei mari, fiindu-ne alături.

PRO - VIAȚĂ! FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU AUTORITĂȚILE! - acțiune derulată la Biblioteca școlii, cu sprijinul doamnei bibliotecar **Luminița Sosai**, unde doamnele profesor **Mitrița Patriche** și **Mihaela Teodor** au moderat un dialog pe tema „Respectarea legislației cu privire la comercializarea produselor din alcool și tutun persoanelor sub 18 ani”. Tinerii s-au întâlnit cu reprezentanți ai Poliției Comunitare și au avut ocazia de a expune problemele cu care se confruntă generația lor și au dezbătut o parte dintre ele.

ÎNTINERIREA UMANĂ - RELAȚIILE CU TINERII - activitate îndrumată de doamna profesor **Adriana Ciubotaru**, la care au luat parte părinți și tineri din comunitate, acțiunea desfășurându-se sub formă de scenariu workshop, căutându-se soluții la problemele relațiilor dintre părinți și tineri.

PARTICIPĂ! ECO - BIKE - un ecosistem curat, o șansă pentru fiecare! Alături de profesorii **Angela Popovici**, **Mihaela Teodor** și **Ovidiu Palade**, tinerii au participat la o acțiune inedită: sport, mișcare, ecologizare, atrăgând atenția și celorlalți colegi că pot să se bucure de un mediu curat. Adică **împreună și nu numai pentru sine, ci pentru toți deopotrivă**.

ART & CRAFT IN ACTION - „Învăță să-ți confecționezi propriile bijuterii!” - activitate prin care tinerii talentați sub îndrumarea doamnei profesor **Cristina Popescu** au confecționat bijuterii din ceramică pictată, adunându-le într-o expoziție cu vânzare în vederea strângerii de fonduri pentru copiii defavorizați.

Acestea au fost activitățile derulate în **Săptămâna Națională a Participării Active a Tinerilor** în **Școala Numărul 12 „Miron Costin”** din Galați, o săptămână în care într-adevăr ne-am simțit **ALTFel**, în care am putut să ne exprimăm, să dialogăm, să învățăm activ, să ne cunoaștem mai bine și mai ales să îi cunoaștem pe cei care decid, să le comunicăm opiniile noastre, să aflăm că și noi putem fi factori decizionali, pentru că până la urmă...

SCHIMBAREA ÎNCEPE DE LA NOI!

Provocare, caritate, inițiativă, implicare, voluntariat, artă, creație, energie, entuziasm, deschidere, adrenalina, responsabilitate sunt trăiri pe care noi toți le-am simțit.

Eco-bike Azilul de bătrâni Întâlnire cu poliția

Așadar anunțăm ca activitățile **Săptămânii Naționale a Participării Active a Tinerilor** au luat sfârșit... Pentru eforturile depuse, tinerii vor primi diplome și premii, care vor fi înmânate într-un cadru festiv de ziua școlii - sărbătoarea Sf. Mina (11 noiembrie), de către coordonatorii de proiect.

După acest eveniment am învățat cu toții mai mult sau mai puțin și vrem să împărtășim și altora din experiența noastră. Astfel, dacă doriți să aflați detalii despre evenimentele organizate de **Asociația „Miron Costin”** din Galați, vă putem ajuta cu astfel de informații vizitându-ne pe site-ul nostru:

<http://www.freewebs.com/asociatiamironcostin>

Zidul de cuvinte

Eco-bike

MINISTERUL EDUCATIEI
SI CERCETARII
SCOALA GIMNAZIALA
NR. 12
MIRON COSTIN
GALATI

Colectivul redactional

Redactor-sef: prof. Mirela Dragomir

Redactori: prof. Marilena Modiga

prof. Dimitriu Simona

prof. Svetlana Ceapă

prof. Mihaela Teodor

elevii claselor a VIII-a A, a VIII-a B, a VII-a C

Tehnoredactare computerizată: Dimitriu Petru

Revedere 2020